

Bílá, bílá - Ryvolové, bratři

1962

C F7 C
1. Až se sejdem znovu pod stromy v hebké trávě
F7 C
slunce všechny mraky rozlomí vánkem hravě
G C D7 G
věz, že musí tráva hebká být vláním vůní
C D7 G7
nesmí Tě však vůbec překvapit léto u všech lesních tůní

F Bb F
R: Tu chvíli tu mít, kdy vítr mraky honí
Bb F C7 Bb C7
a seno kolem voní závratnou vůní
F Bb F
tu chvíli tu mít kdy všichni jsme zas spolu
Bb F C7 F F# G
a slunce klesá dolů oheň se k hvězdám vznes

2. Dál zas půjde slunce oblohou čistou modrou
vlaštovky se slétnou nad vodou čistou modrou
zas na slunci zhnědne tvoje líc bílá bílá
a na co se těšíš víc a víc dálka druhý den to smývá